У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303. 434-0237, 434-0807. УНСоюзу: 435-8740. — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125. УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 69. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 18-го КВІТНЯ 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 18, 1970 No. 69. VOL. LXXVII.

АМЕРИКА І СВІТ ОЧІКУЮТЬ ЩАСЛИВОГО ПРИЗЕМЛЕННЯ АСТРОНАВТІВ „АПОЛЛО 13"

Гюстон, Тексас. — В ранніх годинах в п'ятницю, коли це число „Свободи" йшло на пресову машину, Америка і цілий світ були затривожені долею астронавтів „Аполло 13" та очікували щасливого їхнього повороту з невдалої подорожі до Місяця. Останні чотири дні тисячі інженерів і техніків в цілій країні працювали над тим, щоб запевнити астронавтам щасливий поворот. Всі проєкти надсилано до головної контрольної стації у Гюстоні, звідки передавали ради астронавтам Джімові Ловеллові, Джекові Свайґертові та Фредові Гейзі в „Аполло 13". Для астронавтів п'ятниця, 17 квітня є дуже працьовитим днем. О год. 6:23 перед полуднем вони огріли „Одіссей" (командний корабель), годину пізніше астронавти справджували, чи треба змінювати напрям корабля. О год. 8.23 вони фотографували „Одіссей", щоб можна було пізнати, яка була причина понеділкової експлозії. О год. 10.23 астронавти мали зактивізувати „Одіссей" за допомогою резервових електричних батерій. Після того всі три астронавти мали перелізти до командного корабля „Одіссей", та відчепити від нього місячний модул „Акварій". О годині 12:53 по пол. „Одіссей" влетіти мав в атмосферу Землі. Три мінути астронавти мали бути без радіового получення. О год. 1:01 розгорнутися мали парашути на командному кораблі, а о годині 1:07 „Одіссей" із астронавтами мав впасти в Тихий океан на південь від Паго Паго, де вже на астронавтів чекати мав літаконосець Іво Джіма з гелікоптерами й лікарями. Сподіваються, що приземлення астронавтів „Аполло 13" відбудеться щасливо, бо пороблено всі найможливіші заходи в цьому напрямі.

Спеціялісти від космічних кораблів стараються знайти причину тієї катастрофи, яка в понеділок 13-го квітня спричинила була малу експлозію в космічному командному кораблі „Одіссеєві", внаслідок якої виходив кисень із одного збірника. Брак кисню спричинив недостачу електричного струму, що його продукували хемічним способом із кисню і водню. Деякі спеціялісти припускають, що в збірнику з киснем могла бути ще якась інша матерія, яка огріла кисень, що був „заморожений", до надзвичайного ступня - плину. Огрітий кисень стався знов газом і поширювався та спричинив експльозію збірника. Кожний збірник мав по 326 фунтів цього „замороженого" кисню. Фахівці майже виключають удар метеорита, хоч вповні не заперечують і такої можливости. Астронавти мають під час повороту сфотографути „Одіссея", щоб могти знайти причину експлозії. в „Одіссеї" докучав астронавтам холод, бо температура становила 35 до 40 ступнів Фаренгайта. В „Акварії", це значить в місячнім модулі, температура становила 52 ступні. Астронавт Свайґерт звітував наземній стації у Гюзтоні: „Не є занадто приємно в „Акварії", але в „Одіссеї" рішуче захолодно". Командний модуль дуже холодний бо в ньому вилучені всі інструменти, щоб оощаджувати електричний струм, потрібний під час того, як астронавти злітатимуть на океан з „Одіссеї", який має охолоджуючі прилади, потрібні тоді, коли космічний корабель дуже огрівається, летячи через атмосферу до Землі.

Палата прийняла урядовий плян про соціяльну опіку

Вашингтон. — 16-го квітня Палата Репрезентантів більшістю 243 до 155-ох голосів прийняла урядовий проєкт про соціяльну опіку, згідно з яким федеральна скарбниця має річно видавати на соціяльну опіку по 4.4 більйона долярів, і згідно з яким кожна родина, без огляду на це, чи працює хто з її членів, має діставати мінімальний прибуток. Родина з чотирьох осіб має діставати річно 1,600 долярів. Після голосування Президент Ніксон заявив, що схвалений проєкт — це „важливий крок до великої реформи системи суспільної допомоги". Новий законопроєкт уодностайнює соціяльну опіку, яка є досі різно трактована в окремих стейтах. Тепер родина в Міссісіппі дістає допомоги 44 доляри на місяць, а така сама родина з 4-ох членів має допомогу по 2 74 долярів місячно. Схвалений Палатою проєкт переслано до Сенату, де існують вигляди, що цей плян буде прийнятий. Дехто гадає, що ліберальні сенатори схочуть поліпшити в користь вбогим урядовий проєкт. Президент заповів, що не підпише закону, коли видатки в ньому будуть занадто збільшені.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

П'ятниця, 17 квітня 1970

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ ЗАКОН ПРО збільшення на 6 відсотків платень федеральних працівників, яких є 5.6 мільйона. 700,000 поштових працівників дістануть збільшені платні з важністю від 27-го грудня 1969-го року. Листоноша, який тепер заробляє 7,824 доляри, діставатиме згідно з новим договором 8,293 доляри річно. Поштові працівники пізніше мають дістати збільшену платню на 8 відсотків. Збільшені на 6 відсотків платні дістають і 3.5 мільйона військовиків та 1.4 мільйона інших цивільних державних працівників. Військовики дістають більші платні з важністю від 1-го січня 1970 р.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІЛЛІ БРАНДТ ЗАЯВИВ в парляменті — „бундестаґу", що він знайшов у президента Ніксона „зрозуміння, підтримку і довір'я" для його, Брандта, політики шукання порозуміння з Москвою, Польщею і Східньою Німеччиною. Але він заперечив, наче б він шукав у Вашинґтоні „згоди" на ту політику, яка, мовляв, була раніше запляновані і вирішена.

ШВАЙЦАРІЯ ПРИЗНАЛА політичний азиль колишньому чеському міністрові економіки з доби лібералізаційного курсу в Чехо - Словаччині за Александра Дубчека, д-рові Оті Сікові. Ота Сік був професором у Карловому університеті у Празі. Чеські сталіністи, які прийшли до влади після інвазії СССР — ступнево позбавили д-ра Оту Сіка членства в партійній Президії, після того виключили з партійного Центрального Комітету, врешті викинули з партії, відібрали посольський мандат й позбавили остаточно й громадянства. Оту Сіка заанґажували на професора в університеті в Базель.

ПРОГРАМА
27-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбудеться в

Hotel Statler Hilton, Cleveland, Ohio
EUCLID AVENUE & 12th STREET

починаючи

від ПОНЕДІЛКА, 18-го ТРАВНЯ 1970 року

1. Відкриття Конвенції;
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії;
3. Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі голови, двох заступників та двох секретарів,
   б) Виборчої Комісії в складі 11 членів,
   в) Комісії Просьб у складі 5 членів;
4. Покликання Пресової Комісії;
5. Звідомлення членів Головного Екзекутивного Комітету:
   Головного предсідника Йосипа Лисогора,
   Заступника головного предсідника інж. Степана Куропася,
   Заступниці головного предсідника Марії Душник,
   Заступника головного предсідника Богдана Зорича,
   Заступника головного предсідника Володимира Сохана,
   Головного секретаря д-ра Ярослава Падоха,
   Головного касира Петра Пуцила.
6. Звідомлення Головної Контрольної Комісії і її членів:
   д-ра Володимира Ґалана,
   мґра Івана Ґеврика,
   Івана В. Іванчука,
   Івана Ващука,
   Володимира Гірняка.
7. Звідомлення членів Головної Ради:
   Тараса Шмагали,
   Тараса Шпікули,
   Степана Гавриша,
   Мирона Куропася,
   Василя Дідюка,
   Анни Дубас,
   Володимира Запаранюка,
   Дмитра Попадинця,
   Анни Чопик,
   Марії Демидчук,
   Олени Олек,
   Івана Одежинського,
   д-ра Михайла Данилюка,
   Андрія Джуля.
8. Звідомлення головного редактора органу УНСоюзу „Свобода" — Антона Драгана.
9. Дискусія над звідомленнями та їх прийняття;
10. Звідомлення Статутової Комісії; дискусія та ухвали;
11. Визначення висоти запорук і платні платних членів Екзекутивного Комітету;
12. Вибір Головного Уряду УНСоюзу;
13. Звідомлення Комісії Просьб; дискусія та ухвали;
14. Внесення і ухвали для добра організації;
15. Різні справи;
16. Закриття Конвенції.

Наради почнуться *точно в 9:00 годині ранку, 18-го травня 1970 р.* Реєстрація делегатів в неділю, 17-го травня, від 12:00 години полудня до 10:00 години вечора та в понеділок, 18-го травня, від 7:00 години ранку.

В НЕДІЛЮ, 17-го травня, отже напередодні Конвенції, у великій балевій залі готелю Статлер Гілтон, відбудеться ввечері великий концерт хору і солістів під диригентурою маестра Івана Задорожного.

В ЧЕТВЕР, 21-го травня 1970, о год. 3:00 по полудні — відкриття пам'ятника о. Григорієві Грушці, основникові УНСоюзу в Культурному Городі в Клівленді, а в год. 7:30 вечора Конвенційний Бенкет.

ЗА ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ:

Йосип ЛИСОГІР
головний предсідник

Степан КУРОПАСЬ заступник гол. предсідника	*Володимир СОХАН* заступник гол. предсідника
Марія ДУШНИК заступниця гол. предсідника	*Ярослав ПАДОХ* головний секретар
Богдан ЗОРИЧ заступник гол. предсідника	*Петро ПУЦИЛО* головний касир

Джерзі Сіті, Н.Дж., 16-го травня 1970.

КОНВЕНЦІЙНІ КОМІСІЇ

Головний Екзекутивний Комітет УНС на своїх спеціяльних нарадах дня 16-го квітня 1970 р. найменував, згідно з постановою 16-ої статті статуту УНС, таких делегатів до Конвенційних Комісій:

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:
1. Володимир Бойд-Борисевич, 94-й Відд., Дітройт, Міш.
2. адв. Роман Максимів, 432-ий Відділ, Торонто, Онт.
3. Микола Олек, 22-ий Відділ, Чикаго Ілл.
4. проф. Іван Телюк, 414-ий Відділ, Ню Гейвен, Конн.
5. адв. Богдан Футей, 240-ий Відділ, Клівленд Огайо.

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:
1. проф. Микола Дербуш, 345-й Відд., Міннеаполіс, Мінн.
2. Павло Дуда, 341-ий Відділ, Віндзор, Онт.
3. Карло Сачко, 53-ий Відділ, Піттсбурґ, Па.
4. Михайло Фединишин, 155-й Відд., Перт Амбой, Н. Дж.
5. Микола Хоманчук, 5-ий Відділ, Асторія, Н. Й.

Заклинають до участи в демонстрації проти „ленінського гуманізму"

Ню Йорк. — Цієї суботи 18-го квітня о 2-ій г. дня перед будинком Організації Об'єднаних Націй в Ню Йорку відбудеться демонстрація в обороні справжнього гуманізму — проти проголошування Леніна „гуманістом" на совісті якого лежать мільйони замучених безневинних людей. Демонстранти мають збиратись незадовго перед 2-ю г. дня на розі при 42-й вулиці і Першій евню, поблизу будинку ОН. На демонстрації будуть представники американської преси і телевізії. Перехожим будуть роздавати листівки, а з великих англомовних написів - транспарентів про завдання демонстрації довідаються й сотні службовців ОН. Організації Українського Визвольного Фронту запрошують усіх громадян Ню Йорку, Ню арку, Джерзі Сіті, Ірвінгтону, Йонкерсу й сусідніх міст на цю першу українську протиленінську демонстрацію в той час, коли ЮНЕСКО влаштовує „Ленінські симпозіюми".

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ПОТВЕРДИВ ВИБІР 431 ДЕЛЕҐАТА НА КОНВЕНЦІЮ, ПРИЗНАЧИВ СТАТУТОВУ І ВЕРИФІКАЦІЙНУ КОМІСІЇ, СХВАЛИВ ПРОГРАМУ

Джерзі Сіті. — В четвер, 16-го квітня, тут відбулися надзвичайні наради Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу, у висліді яких затверджено вибір 431 делеґата на 27-му Конвенцію УНС, що відбудеться в травні ц.р. в Клівленді, призначено по п'ять делеґатів до конвенційних Статутової і Верифікаційної Комісій, схвалено програму Конвенції, як і програму запляновааного на той час відкриття пам'ятника основоположникові „Свободи" і УНСоюзу о. Григорієві Грушці в міському Культурному Городі Клівленду. В нарадах взяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету: головний предсідник Йосип Лисогір, який відкрив наради і ними проводив, заступник головного предсідника інж. Степан Куропась, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, заступник гол. предсідника і директор Канадійської Канцелярії УНС Богдан Зорич, заступник головного предсідника і керівник Рекордового відділу Володимир Сохан, головний секретар і керівник Організаційного відділу д-р Ярослав Падох та головний касир дир. Петро Пуцило, як також ред. Антін Драган.

Справу наспілих повновластей із вибору конвенційних делеґатів Відділами УНСоюзу та деяких опротестувань зреферував керівник Рекордового відділу, заступник гол. предсідника Володимир Сохан. Насамперед затверджено 428 делеґатів, опісля, після деякої дискусії, признано вибір трьох дальших делеґатів, отже разом затверджено вибір 431 делеґата, повний список яких надрукований на 3-ій сторінці в цьому числі. Правосильність вибору цих делеґатів має ще — згідно зі статутом — потвердити призначена тепер Екзекутивою конвенційна Верифікаційна Комісія.

Після короткої дискусії схвалено також Програму 27-ої Конвенції, яка надрукована побіч. Висловлено побажання, щоб головні урядовці, подібно як на попередніх Конвенціях, не відчитували своїх звітів, які будуть надруковані в книжковій формі й пред'явлені всім делеґатам, а тільки додавали до них свої короткі завваги та робили загальні підсумки і висновки.

Статутова і Верифікаційна Комісії

З черги зреферовано наспілі від делеґатів, Відділів і Окружних Комітетів зголошені кандидатури до двох конвенційних Комісій, Статутової і Верифікаційної, що їх, згідно зі статутом, має призначити Екзекутивний Комітет. Після короткої дискусії обрано по п'ять членів до кожної з цих Комісій, при чому бралось до уваги, щоб члени цих Комісій репрезентували по змозі найбільше стейтів ЗСА і Канаду. Список обраних членів цих Комісій поданий під конвенційною програмою в цьому числі. Рішено, що обидві Комісії, Статутова і Верифікаційна, повинні зійтись в готелі Статлер Гілтон в Клівленді, в якому відбуватиметься Конвенція, та почати свої наради вже 14-го травня, себто на чотири дні перед початком Конвенції.

Відкриття пам'ятника о. Григорієві Грушці

Схвалено також коротку програму відкриття пам'ятника основоположникові „Свободи" і УНСоюзу о. Григорієві Грушці у виконанні скульптора Михайла Черешньовського. Відкриття пам'ятника відбудеться під час Конвенції в четвер, 21-го травня, о год. 3-ій по полудні в Культурному Городі міста Клівленду. Господарем імпрези буде голова Конвенційного Комітету головний радний Тарас Шмагала. На початку будуть відспівані три гимни: американський, канадійський і український, всі три в українській мові. Після молитви, яку проведе один із священиків, що є конвенційним делеґатом, коротке слово виголосить головний предсідник УНС Йосип Лисогір і після того пам'ятник відкриє одна з найстарших піонерок УНСоюзу пані Турчин, яка була учницею о. Грушки. Коротке слово скаже тоді заступник головного предсідника інж. Степан Куропась і рішено запросити д-ра Степана Воробця, губернатора провінції Саскачеван, щоб сказав слово від імені українців Канади. Врочистість, якою проводитиме ред. А. Драган, закінчиться співом гимну „Далека ти, а близька нам..." Того ж дня ввечорі відбудеться конвенційний бенкет з відповідною програмою.

Різні справи

Коротким обговоренням ряду інших справ та рішенням закупити прилеглий до теперішньої Головної Канцелярії сусідній будинок закінчено ці надзвичайні, передконвенційні наради Головного Екзекутивного Комітету УНС.

Совєти схиляються до скликання Женевської конференції про Південну Азію

Об'єднані Нації. — Совєтський амбасадор в Об'єднаних Націях Яков Малік заявив в минулий четвер на пресовій конференції, що справа замирення у В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі не належить до Об'єднаних Націй, тільки до Женевської конференції. Тому, що конференції в Женеві з років 1954 і 1962, які рішили, що Ляос і Камбоджа мають бути невтральними, а обидві частини поділеного В'єтнаму мають змагати до з'єднання, не справдилися, то треба скликати нову Женевську конференцію для цих справ. Західні дипломатичні кола заскочені тією заявою Маліка, бо дотепер Совєтський Союз, який разом із Британією спонзорував згадані дві Женевські конференції, відкидав кількакратні пропозиції Британії — відновити Женевську конференцію для впорядкування справ у Південній Азії. — Тим часом Камбоджа звернулася офіційно до цілого ряду держав, між ними й до ЗСА, з проханням про доставу зброї. Америка ще не дала відповіді. Уряд Камбоджі рішив перевести слідство в справі вбивства коло 1.000 в'єтнамців, мешканців Камбоджі.

"WEEKLY" TO APPEAR TUESDAY

"The Ukrainian Weekly," scheduled to appear Saturday, April 18, will be published Tuesday, April 21. The change in dates is being made to allow the publication of the UNA Convention program and list of delegates.

СВОБОДА — український щоденник — SVOBODA — UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

50 років Вільної Альма Матер

В листопаді цього року Український Вільний Університет відзначатиме своє 50-річчя. Пригадка цієї дати може послужити за найкращу відповідь усім скептикам, які інколи легковажно висловлюються про цю установу. Бо Український Вільний Університет — це не тільки висока школа. Це проблема української культури, зокрема українського високого шкільництва. І тому про УВУ можна говорити тільки на тлі його 50-річної історії, на тлі подій, які спричинились до його заснування і які диктують потребу дольшого його збереження та підтримання. Але Український Вільний Університет існує не як „автоматичний" залишок минулого, а власне як ланка між сучасним і майбутнім. На тлі сучасного лихоліття українського високого шкільництва на рідних землях місія УВУ далі актуальна.

Ідея Українського Вільного Університету зродилася 50 років тому серед українських емігрантів - інтелектуалів, що їх викинула до західньоевропейських столиць перша світова й українська визвольна війни. Україна саме переживала трагічну, останню дію збройної боротьби, веденої регулярною Дійовою Армією УНР. Після поділу України в Ризькому мирі на її західніх землях в кордонах Польщі прийшла повна польонізація львівського університету. Вона примусила продовжувати той змаг за українську високу школу, який уже вівся й перед першою світовою війною і який 60 років тому, 1 липня 1910 р., знайшов свій найяскравіший вияв у вбивстві польським студентом українського студента Адама Коцка в університетському будинку. Історія тайного українського університету у Львові в рр. 1921-1925 — це історичний акт оскарження проти Польщі за її ставлення до української культури. Всупереч своєму міжнародному зобов'язанню і всупереч усім обіцянкам, Польща до вибуху другої світової війни не привернула в університеті у Львові навіть катедри української літератури. А після об'єднання українських земель в одній соборній неволі під московсько - большевицьким правлінням — прийшов русифікаторський похід з допущенням української мови тільки у нечисленних вопадках у високих школах УССР та з позбавленням тих шкіл українського духа. Ясно, що в сучасній Україні не може бути й мови про академічну свободу думки і навчання, бо вся наука в СССР підпорядкована інтересам російської імперії. Зокрема, наприклад, плекається в усіх високих школах УССР теорію триєдиної нації з анектуванням княжого періоду української історії — до історії Росії.

В таких історичних умовинах Український Вільний Університет виконав уже величезну ролю і виконує її далі. Бувши коротко в своєму найпершому періоді у Відні, вже в 1921 році він перенісся до Праги, знайшовши там повну підтримку чеських державних кіл. Після другої світової війни в лютому 1946 року перенісся до Мюнхену, і в 1950 році отримав офіційне визнання, як рівноправна висока школа, з правом видавати наукові дипломи. За час свого 50-річчя УВУ мав десятки професорів найвищого наукового рівня. Через авдиторії УВУ перейшли тисячі студентів. Понад два десятки колишніх викладачів є тепер професорами американських та різних західньоевропейських університетів і коледжів. Своїм рівнем УВУ здобув собі пошану й авторитет в усьому західньому науковому світі.

Очевидно, нинішній стан УВУ не є досконалий. Проблеми професури, студентів, наукових джерел і фондів були і є найбільшою журбою. Пристосовуючись до обставин, УВУ прикладає меншу увагу до авдиторних викладів, як до високошкільних курсів українознавчих наук у літніх місяцях та до навчання докторантів. Відсутність українських професорів різних фахових дисциплін у Мюнхені компенсується професорськими силами, які прибувають туди зумисне або випадково з інших країн европейського й американського континентів. Створено власну бібліотеку з 10.000 творів, видається наукові твори.

Всі ці факти варто пригадати у зв'язку з перебуванням в ЗСА ректора УВУ проф. д-ра Володимира Янева та його відвідинами в різних містах ЗСА й Канади, його зустрічами з громадянством. Сьогодні найперший обов'язок допомогти рідній Альма Матер лежить передусім на всіх тих, які її покінчили і які дістали від неї дипломи чи були в ній викладачами. Але повинні підтримати її також широкі кола української громади в ЗСА й Канаді, свідомі ваги українського високого шкільництва, як наявного показника нашої культури і духового потенціялу.

К. Крупський

ЖАЛЮГІДНА КОМЕДІЯ В ОН

7-го квітня деякі американські радіовисильні, подаючи новини, згадали про те, що генеральний секретар ОН У Тант, з нагоди сотої річниці з дня народження Леніна, з високою похвалою висловився про цього тирана, назвавши його „великим гуманістом, великим мислителем у прогресі людства". Зрозуміло, що заявив це У Тант під впливом московської пропаганди, яка робить з Леніна свого пророка.

Нам, українцям, годі погодитися з тим, щоб така міжнародна установа як ЮНЕСКО вшановувала Леніна навіть формально. Тому не один із нас щиро протестував, коли довідався, що така урочиста церемонія матиме місце на терені ОН. Але не один з нас знав, що, не зважаючи на всі протести, така церемонія відбудеться, бо на тлі політики співіснування це тільки одна з точок програми.

Ця точка програми була для нас також нагодою переконатися в тому, що Москва не здобуде у широкому світі симпатій для Леніна, бо його ненавидять не тільки українські націоналісти, як твердить одна українська газета в Чикаго, але також інші народи.

Для доказу того, як американці „шанують" Леніна, наведемо кілька цитат із надрукованої в щоденнику „Денвер Пост" з 26-го березня ц. р. статті п. з. „В ОН заатакували церемонію вшанування Леніна":

„Святкування ЮНЕСКО — освітньою і науковою організацією при ОН — столітньої річниці народин В. Леніна, будівничого совєтської держави, сенатор Гордон Аллотт, республіканець з Колорадо назвав марнуванням часу і грошей, ганьбою для ОН, члени якої голосували за те святкування. На щастя, сказав він, те святкування коштуватиме лише 8 тисяч долярів з 77.4-мільйонового бюджету ЮНЕСКО.

„Ленінова концепція науки була примітивна, сказав Аллотт. Його догматичний спосіб думання не дозволив йому правильно оцінити скептичний і цікавий спосіб думання науковця.

„Аллотт також сказав, що в культурних питаннях Ленін встановив зразок для цілого ряду тоталітарних режимів. Ленін вірив, що вся культура повинна бути безжалісно сполітикована. Тому в країнах контрольованих комуністами мистецтво стало інструментом політики. Ленін був нездібний провести різниці поміж пропагандою, яка поневолює думку, і наукою, яка намагається звільнити думку. Його ім'я зненавиджене всюди там, де про його діла знають і де люди дорожать свободою. Єдиним і дійсним, хто програв у цій жалюгідній комедії, є ОН".

Через два дні після появи цитованої статті цей самий щоденник надрукував і мій протест проти відзначування ювілею Леніна. Наведемо і цей голос:

„У квітні ц. р. організація ЮНЕСКО візьме участь у відзначенні сотих роковин народин Леніна. ЮНЕСКО вшанує це божище Росії „як одного з найбільших гуманістів нашого століття". Пригляньмось цьому „гуманізмові". Це був Ленін, який у відповідний час в історії Росії свою демагогією встановив під вивіскою диктатури пролетаріяту диктатуру комуністичної партії. Виконуючи інструкції Леніна, комуністична партія створила найбільш жорстокий в історії людства уряд. Ленін ошукав російські робітничі маси, обіцяючи їм створити рай. Він також ошукав неросійські національності імперії, обіцяючи розв'язати всі їхні проблеми.

„Зайвим говорити про те, як виглядає той „рай" совєтського робітника, якого совєтська бюрократія експлуатує далеко більше, як експлуатується робітників на Заході. Народи Совєтського Союзу, які колись мали свої незалежні держави, нині брутально гнобиться і русифікується. Серед цих гноблених Москвою народів 45-мільйоновий український народ, балтійські, кавказькі та інші народи.

„Напевно, в історії людства не було державної системи, яка перевищувала б ленінсько - большевицьку своєю жорстокістю. Комуністична партія Росії під проводом її „геніяльного провідника" поповнила незчисленні злочини. Навіть такий ліберал, як недавно померлий Бертранд Рассел, відвідавши Совєтський Союз, дуже розчарувався і ствердив, що совєтський поступ коштує забагато людських жертв.

„Якщо ЮНЕСКО візьме участь в пошануванні Леніна, то, на мою гадку, це буде найбільш парадоксальна церемонія в нашому столітті і глум над гуманністю. Тому закликаю людей доброї волі протестувати проти цього, пишучи листи до генерального секретаря ОН".

У березневому числі журналу „Совєт Лайф" надрукована стаття „Ленін, яким бачили його інші". На вступі цієї агітки сказано, що ЮНЕСКО — одна з численних організацій світу, які включаться в святкування сотих уродин Леніна і звеличають його як „одного з найбільших гуманістів нашого часу".

Журнал „Нюзвік" з 13 квітня ц. р. опублікував лист трьох визначних совєтських науковців, написаний до Брежнєва, Косигіна і Підгорного. Цей лист є ще одним незаперечним доказом того, що в тому, що створив Ленін, немає нічого спільного з гуманністю. Це — тоталітарна система, в якій ніхто не певний свого завтра. В цій системі не вибирають провідників демократичним способом, і керують вони доти, поки хтось інший не вирве їм з рук керми.

Автори листа, А. Захаров, В. Турчин і Р. Медведєв, апелюють до совєтського уряду, домагаючись демократизації системи. Вони твердять, що продовжування тоталітаризму доведе країну до цілковитого занепаду як економічного, так і духового. Вони вказують на те, що Совєтський Союз через брак свободи залишився позаду в простірних летах, а совєтський громадянин, країна якого виграла війну, не втішається таким добробутом, яким втішаються громадяни Німеччини, що програла війну і лежала в звалищах. Автори листа домагаються також привернення свободи неросійським народам совєтської імперії.

Очевидно, що корінь всього лиха лежить в тоталітарній системі, яку створив „гуманіст" Ленін. І тому нашим обов'язком є розкривати дійсне обличчя цього хитрого монгола. Про те, чим справді був Ленін, говорять дані, а не московська пропаганда.

Методій Борецький

ЗАНЕЧИЩЕННЯ ДОВКІЛЛЯ СПРИЧИНЯЄ ВИСОКУ СМЕРТНІСТЬ

„Смертність людей, що живуть у великих містах із занечищеним повітрям, подвійна", — заявив д-р Воррен Вінкельштайн, професор медичного факультету і голова Відділу епідеміології Школи Публічного Здоров'я при Каліфорнійському університеті, після закінчення десятилітніх дослідів у ділянці впливів занечищеного повітря.

Повітря є сумішшю газів, головно азоту і кисню. Кисень необхідний людині для дихання. Джерелом кисню є рослини, які виділюють його в атмосферу при асиміляції двоокису вуглецю. Середній склад сухого повітря на рівні моря: азот — 78%, кисень — 21%, аргон 0.9%, вуглекислий газ, гелій, неон, криптон, ксенон, озон, радон і водень. Склад сухого повітря на висоті рівня моря майже однаковий в усіх місцевостях земної кулі. До повітряних занечищень належать пил з цементу, попіл з печей кам'яного вугілля, кремнеземний пил, вуглецевий дим, тютюновий дим і деякі гази, як амоніяк, сірчистий газ, сірководень і т. д. Частинки, які мають менше ніж 10 мікронів, можуть бути біологічно небезпечними (мікрон — міра довжини: 25,000 мікронів дорівнюють одному цалеві). Характеристичним для приземного шару повітря є те, що основні його властивості формуються під механічним, тепловим і іншими впливами земної поверхні.

Д-р Вінкельштайн відкрив, що занечищення повітря має безпосередній зв'язок з хворобами дихальних органів: туберкульозою, раком легень і т. д. Він вважає, що будування нових клінік і медичних шкіл, та очищення нашого довкілля, особливо повітря, має бути найпершим заходом проти цих недуг.

Д-р Вінкельштайн почав свої досліди десять років тому, коли був професором епідемології в Нюйоркському стейтовому університеті. Місто Боффало, з огляду на природній поділ його на занечищену і незанечищену частини, було ідеальним місцем для переведення цих дослідів.

Під час тих дослідів ствержено, що зразки повітря з різних частин міста мали різну концентрацію занечищення. Отже, в найбільш занечищених зразках знайдено 514 мікрограмів занечищення, а в найменше занечищених — лише 39 мікрограмів. Відношення 1 до 13. Це означає, що мешканці Боффало дихають повітрям з різною концентрацією занечищення, і воно може бути в 13 разів гірше від найменше занечищеної частини міста. Очевидно, що це екстрема. Все таки у загальному ствержено, що густість занечищення в мешканевих дільницях відноситься як 1 до 2, залежно від місця.

Основною групою у студіях Вінкельштайна були люди від 50 до 69 років, бо це якраз така група, в якій наслідки довготривалого дихання занечищеним повітрям повинні появлятися найвиразніше.

В цій групі число померлих було подвійне в околицях міста із занечищеним повітрям. В найменше занечищених частинах міста вмерло в цій групі лише 50% осіб протягом десятиліття.

Статистика виказала, що занечищене повітря має також негативний вплив на інші хвороби, не зв'язані з дихальними органами. Наприклад, на рак шлунка, рак передміхурової залози і т. д.

Хоч усі ці висновки ще не підтверджені іншими незалежними дослідами, вони є до певної міри показником дійсности.

Д-р Вінкельштайн твердить, що в групі людей 50-69 років смертність від шлункового рака була втроє більша в околиці із занечищеним повітрям, ніж в околицях з чистішим повітрям. Згідно з його твердженням, смертність від раку шлунка стоїть на шостому місці у загальній смертності від раку. Як причину зменшення цього роду смертности він уважає зменшене вживання вугілля для опалювання, що спричинило в свою чергу чистіше повітря, і наводить статистичні дані про те, що в околицях, де вугілля вживають як єдиний рід палива, смертність від шлункового раку дуже висока.

Д-р Вількенштайн наводить також дані про зв'язок серцевих недуг і недуг дихальних органів із занечищеним повітрям. Він твердить, що кожного року мільйони людей умирають лише з тієї причини, що дихають занечищеним повітрям. Очищення повітря, каже він, коштуватиме багато більйонів долярів, одначе це необхідно зробити навіть при найбільших зусиллях.

Д-р Вількенштайн переконаний, що поступ у медицині, будування лікарень та вдосконалення медичних інструментів не розв'яжуть задовільно проблеми. На його думку, всі інші ділянки медицини повинні навіть потерпіти коштом очищення нашого довкілля. Спосіб його думання логічний і зрозумілий. Всі старання поліпшити медицину не осягнуть своєї цілі, якщо нічого не робитиметься в напрямі боротьби із занечищенням повітря. Тому й не дивно, що лікарі, науковці і політичні діячі б'ють на сполох, поки ще не запізно.

Як бачимо, людство стоїть перед дилемою: вживати запобіжних заходів уже сьогодні або — починати масову продукцію газових масок для майбутніх поколінь. Проблему занечищення довкілля не можна легковажити або відкладати її розв'язку на завтра.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

КОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ І ПРОПОЗИЦІЇ

ДЛЯ ДОБРА УНСОЮЗУ

Хочу поділитися пропозиціями, які мали б причинитися до покращання нашої братньої організації. Як делегат із західніх стейтів, думаю, що мої побажання будуть не лише моїми, але й загальними, всіх наших членів із західніх стейтів.

Центральні і західні стейти (на захід від ріки Міссісіппі) трактується по-мачушиному. За двадцять років існування наших Відділів на заході лише один раз відвідали їх головні наші урядовці, а саме: голова п. Й. Лисогір та секретар п. д-р Я. Падох, і лише з тієї нагоди, що їхали на конвенцію братніх організацій до Сієттлу. Якщо б не та конвенція, то й донині ми не бачили б нікого з наших головних урядовців. Цього року гол. контролер і організатор п. В. Гірняк вибрався в організаційну поїздку по Відділах західніх стейтів. Доїхав до Омага - Небраска і — завернув додому. Чи можуть жити члени якогонебудь організму, відірвані від свого центру? Західні Відділи відтяті від нашого тіла — УНСоюзу.

Із східніх стейтів чимраз більше переселюється наших людей, в тому числі і членів УНС, на захід — до Колорадо, Арізони, Каліфорнії. Зайнятись ними немає кому. Тому для розбудови нашого членства в центральних і західніх стейтах обов'язково потрібно мати нам своїх представників у Головній Управі. Погляньмо на Канаду. Поки вона не мала свого представника в централі про УНС в Канаді було майже невідомо. Тепер Канада має власну канцелярію і своїм ростом доганяє Америку. Тож допущення представника із центральних та західніх стейтів до Головної Управи буде лише на користь УНСоюзові. Пропозиція: признати західнім стейтам Америки одного контролера і двох радних.

Вибір контролерів та радних забирає багато часу на кожній конвенції. Ця справа мусить бути полагоджена за певним виборчим ключем.

Пропозиція: кожних 15.000 членів вибирають одного контролера, а 6.000 членів — одного радного.

Нерівні числа заокруглюється до найближчої повної суми. Наприклад, 22,499 членів будуть вибирати одного контролера, а 22,500 уже двох, 8,999 членів будуть вибирати одного радного, а 9,000 членів двох. Тоді не буде жадних непорозумінь щодо кількости, бо, якщо буде УНС збільшуватися в членстві, рівночасно буде збільшуватися й кількість контролерів та радних, а якщо членство буде меншати, то зменшуватися буде число контролерів та радних.

Нездорово і некорисно для УНСоюзу є те, коли з одного стейту чи міста є забагато людей в Управі, а з інших нікого. Добре буде, коли в Управі будуть представники з різних стейтів чи міст. Ми були свідками, коли на одній з недавніх конвенцій вибрано аж 7-ох осіб до Управи лише з Чикаго, а з цілого стейту Ню Йорк лише одного.

Пропозиція: з одного стейту можуть бути вибрані до Головної Управи не більше як 1 контролер і 2 радні.

Ми бачимо, що в американських фірмах є закони, що їх працівники, які покінчили 65 літ життя, відходять на пенсію. Чому не застосувати цього і в УНС?

Пропозиція: до Головної Управи кандидувати можуть члени не старші за 62 роки.

Уже кілька років дискутується, особливо в Чикаго, справа створення другої „Союзівки". Чи справді виправдає вона себе, коли її там збудуємо? Хто ж поїде до задимленого, парного, вітряного Чикаго на відпочинок? Самі чикагівці? Але у них вже є свої оселі.

Нам потрібно ще одної Союзівки, але на заході. Наша союзова молодь із західніх стейтів не може користати із праці на Союзівці, курсів українознавства через далеку віддаль та великі кошти переїзду, які часто більші, як кошти, зароблені на Союзівці. Союзівка на заході дуже потрібна, щоб наші члени могли з'їжджатись на відпочинок, зустрічатись із знайомими та в колі рідніх проводити приємно відпочинок. Наша молодь могла б працювати, користати з курсів українознавства, змагатись спортово, збагачуватись культурно та й запізнаватись і зживатись з одноліткками. Такого „євшан-зілля" бракує нам на заході.

Пропоную відкрити ще одну Союзівку в Гленвуд Спрінгсі, Колорадо. Чому? Тому, що там вона буде „живою" протягом цілого року. Літом майже всі туристи, (в тому числі українці), які переїжджають із заходу на

(Закінчення на стор. 4-ій)

I. Вовчук

ПРОТИ МІТОТВОРЕННЯ В ОН

ЛЕНІНСЬКИЙ СТИЛЬ

(5)

Максим Горький, що добре знав Леніна і признавав йому провідницькі властивості, писав: „Він визначався відсутністю моралі і чисто барським, жорстоким відношенням до життя народних мас". За Володимира Леніна, з його вдачею московського барина, ніколи ніякої демократії і свободи думки в партії большевиків не було. Він вирішував, хто має бути в ЦК, Політбюрі, і тих, що наважувався критикувати й бути незгідним з його лінією, усувалося. Його терпимість до думки інших не йшла далі щедринського принципу: „опозиція не шкідлива, коли вона не суперечить моїй волі". При такій системі партійної диктатури, звуженої до обмеженого кола людей, в якому вся повнота влади зосереджувалась в одній особі, тільки й міг з'явитися Сталін. З ленінізму вийшов сталінізм. Сучасне колективне керівництво імперії, підкреслюючи вірність ленінізмові, обережно, але послідовно привертає сталінізм. Диктатура без диктатора існувати не може.

Мітологія — один із засобів диктатури. Легенда про Леніна, створена після його смерти, за часів Сталіна була прив'яла. Після розвінчання Сталіна на деякий час міт про Леніна розквітнув пишним квітом, образ „Ілліча" підфарбовано різними барвами, що не до пізнання його змінили. Одним із багатьох є міт про те, що Ленін прагнув до світового миру. Офіційна совєтська пропаганда настирливо накидає думку, що нинішня політика Москви є продовженням ленінської політики мирного співіснування.

„Миролюбство" Леніна

Посилання на Леніна, як основоположника політики мирного співіснування, не є новим, але за останні роки це повторюється з особливою настирливістю, при чому постійно згадується ленінський декрет про мир в кінці першої світової війни. Свій виступ проти зовнішньої політики ЗСА на останній сесії ОН Громико теж обґрунтовував „миролюбною політикою" В. Леніна і, проповідуючи політику співіснування, згадав ленінський декрет про мир. Однак при всьому тому промовчується найістотнішу річ: ленінську концепцію миру, зформовану ним в час війни.

„Дійсний демократичний мир може бути укладений лише з одною умовою, що його будуть укладати не нинішні і взагалі не буржуазні уряди, а пролетарські, які покінчать з пануванням буржуазії і приступлять до її експропріяції", — так писав Ленін у січні 1917 року (Твори, IV вид., т. 23 ст. 202). Того ж самого дня, коли підписувався декрет про мир, Ленін на засіданні Петроградської Ради Робітничих і Селянських Депутатів заявив: „Для того, щоб закінчити цю війну, тісно пов'язану з нинішнім капіталістичним ладом, зрозуміло всім, що для цього необхідно побороти капітал" (Твори, IV вид., том 26, ст. 208). Чи можна виразніше окреслити дійсні зміри ленінського декрету про мир?

Проголошуючи той декрет, Ленін зовсім не думав про розчищення шляхів у переговорах про мир „з буржуазними урядами", а звертався декретом через голови їх до робітників, надіючись, що вони зрозуміють його заклик, візьмуться завойовувати владу і тим допоможуть большевикам побудувати соціялізм в усьому світі. „Ми ніколи не приховували, — писав Ленін, — що наша революція це тільки початок, що вона приведе до переможного кінця тільки тоді, коли ввесь світ запалимо таким же вогнем революції" (Твори, II вид., том 25 ст. 194).

Усі большевицькі теревені про миролюбство совєтського режиму на протязі 50 років його існування — звичайне мітотворення. І за Леніна і після нього в розмовах про мир переслідується одно: всіма можливими засобами допомогти „пролетаріятові" повалити капітал, захопити державну владу, з метою перебудови світу за зразком СССР. „Ми завжди знали і не забуваємо, що наше діло є міжнародним, і доки в усіх країнах — в тому числі найбільш цивілізованих — не буде перевороту, до того часу наша перемога є тільки половиною перемоги, а то й менше" (Промова, II. 16. 1920 р., Твори, том XX, II вид., ст. 431).

У журналі „Огонек" (ч. 4, січень, 1959 р.) розповідається, як був доставлений до „американських робітників" лист, написаний Леніним 1918 року. Лист довгий, в збірнику творів займає 14 сторінок. Вудро Вільсона в листі названо „головою американських мільярдерів", „прислужником американських акул капіталізму". Закликається, перш за все пролетаріят, валити існуючий лад, не оглядаючись на жертви, щоб діло соціялістичної революції ішло вперед. „Доки існує капіталізм і соціялізм ми мирно жити не можемо: або той, або другий кінець-кінцем мусить перемогти. Або по радянській республіці будуть співати панахиди, або по світовому капіталізмові" (Твори, том 25, II вид., ст. 412).

У перші роки совєтської влади Ленін великі надії покладав на світову революцію. Для організації її створено Бюро міжнародної революційної пропаганди. В дипломатичних аналях є багато даних, як те бюро під різними, пізніше зміненими назвами, за гроші, асигновані з бюджету голодної імперії, розвивало підривну діяльність.

Зараз після захоплення влади, в грудні 1917 року, уряд Леніна виніс ухвалу про асигнування для підривної роботи. Її не опублікувано. Про неї вперше написав Джон Рід, автор відомої книжки „Десять днів, що потрясли світом". Автор був дуже лівих переконань, і його книжку високо цінять в імперії, на ній виховують молодь. Цей самий прихильник „потрясення світу", називаючи документ, підписаний Леніним, твердить, що „радянський уряд вважає необхідним всіма засобами, включаючи грошові фонди, прийти на допомогу робітничому рухові в усіх країнах, незалежно від того, в яких відносинах ті країни є з Росією: у стані війни, миру чи нейтральні". І що „на потреби міжнародного революційного руху", тобто на підривну діяльність, „асигновано 2 мільйони рублів."

Ленінську „політику миру", як і взагалі зовнішню політику імперії Леніна дуже добре окреслено у вступній статті до збірника „Радянський Союз в боротьбі за мир". Там, зокрема, говориться: „В своїй мирній політиці, як і в усій діяльності радянська влада, якою керує комуністична партія большевиків, здійснює наступ на капіталістичний світ, бореться за вплив на найширші мільйонові маси . . . і кличе їх до активного спротиву буржуазному світові і до перемоги над ним" (Москва, 1929, ст. 8.).

Такий дійсний зміст ленінської політики миру, на яку завжди посилаються нинішні диктатори імперії, насаджуючи в світі міт Леніна. Той зміст послідовно проведено в Тезах ЦК КПСС до століття народження Леніна, та ще й додано тезу про неминучу загибель капіталістичного світу. Що це маячення, — то річ інша, але того змісту не бачать, або вдають, що не бачать, члени ОН, які готують відзначення Леніна, як „гуманіста і миротворця". Основним принципом гуманізму вважається принцип вільного розвитку людини і суспільства, в якому вони живуть і діють. Ленін і його „філософія" від початку до кінця заперечують і поборюють той принцип. Гуманізм проповідує право людини розвивати її

(Закінчення на стор. 4-ій)

ДЕЛЕГАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ НА XXVII ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ У. Н. СОЮЗУ

ОДОБРЕНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ

Відділ	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заступника
1 — 98	Володимир Л. Чернега	Ольга Дудіш
2 — 357	Єлисавета Сенькович	
3 — 306	Данило Слободян	Іван Жуйко
5	Микола Хоманчук	Маріон Климишин
	Володимир Левенець	Степан Ковалівський
	Андрій Малая	Маріян Курочка
6 — 79		Пелагія Серединська
7	Адольф Словік	Олена Словік
8	Михайло Шашкевич	Василь Коцур
	Степан Женецький	
10 — 312	Константин Хільченковський	Степан Завадовський
13	Павло Шевчук	Василь Терлецький
	Аксентій Урбан	Волод. Добромильський
14	Михайло П. Отрок	Михайло Цяпка
	Володимир Роговський	
15	Остап Зинюк	Богдан Ясінський
16 — 394	Микола Москаль	
17 — 209	пастор Олекса Р. Гарбузюк	Стефан Матлага
19	д-р Роман С. Голіят	д-р Роман Олесницький
20	Роман Куропась	Андрій Качан
	Павло Биц	Іван Вільховий
21 — 398	Віталій В. Галич	Іван Бараник
22	Ольга Козак	Ольга Маріноф
	Микола Олек	Ольга Дацків
23 — 138	Анна Прескович	Симон Кунікевич
25	Квітка М. Стецюк	Олена Гентіш
	Анатоль Домарацький	Ярослав Сидоряк
	Петро Постолюк	Володимир Калиновський
27	Володимир Сенежак	Люба Лапичак
29	Ольга А. Маліщак	Юлія Грозьо
30 — 31	Михайло Філіпс	Михайло Стах
32	Михайло Хомин	Яків Панцовський
33	Софія Оріх	Катерина Несевич
35	Богдан Вовчик	Михайло Редош
	Іван М. Кравчишин	Юрій Брожина
36	Софія Гунька	Марія Ковальчук
37	Анна Гнатюк	Ольга Г. Люстер
38	Степан Черяявський	Михайло Гулик
39	Іван Пиндус	Микола Проскуренко
	Іван Пігуляк	д-р Микола Ю. Богатюк
	Олекса Шмокалюк	Микола Павлів
42	Петро Головачук	Василь Марушак
	Іван Хомко	Степан Задорожний
	Іван Блиха	Зенон Петрик
43 — 318	Володимир Сиваник	Теодора Демчук
44 — 247	о. Андрій Дворaківський	Михайло Косовський
45	Никола Сеник	Михайло Елько
	Василь Колінко	
46 — 360	Іван Сквіртнянський	Михайло Генза
47	Анна Гарас	Роман Гарас
48 — 145	Степан Івасечко	Анна Назарук
49 — 152	Николай Юречків	Іван Бакум
50 — 409	Василь Кичун	Джанет Г. Болянд
[illegible]	Карло Сачко	Роберт Н. Шпікула
[illegible]	Дмитро Головатий	Марія Малевич
[illegible] — 12	Василь Добчанський	
55	Михайло Смоляк	Адам Ціздин
56 — 212	Петро С. Когут	
57	Василь Жмудь	Осип Білинський
58 — 193	Іван Яковенко	Михайло Дацковський
59	Михайло Галькевич	Степан Гуменюк
	Тарас Сливінський	Константин Котило
63	Михайло Турко	Ярослав Еллермаєр
	Вільма М. Турко	Юрій Т. Мадзій
	Микола Фицик	
64 — 433	Іван Бурній ст.	
65 — 294	Франко А. Федош	Ольга Татаринів
67	Володимир Пипюк	Павло Гильва
70	Михайло Жук	Андрій Бук
73 — 181	Дмитро Василик	Андрій Намака
75	Петро Рогатинський	Пилип Сотник
76	Василь Салабун	Михайло Гураль
	Мирослав Демчук	Василь Гнатів
78	Іван Петрунцьо	Михайло Маріщак
81 — 148	Антон Лукіянчук	Павлина Шнайдер
83	Мирон Карбівник	Іван Васюрко
	Андрій Кушнір	Текля Мисак
86 — 203	д-р Іван Сеpант	інж. Іван Жук
88	Володимир Квас	Михайло Васьків
90	Іван Височанський	Іван Сидор
91	Петро Кочірка	Данило С. Андерсон
93 — 122	Іван Данилюк	Евстахій Василик
94	Люба Васько	Михайло Бабій
	Володимир Борискевич-Бойд	Осип Морозовський
	Микола Кончак	Володимир Туркевич
96	Микола Драпала	Володимир Гуменицький
99 — 187	Василь Валігун	Антося Чупрун
100 — 499	Олександер Разумов	д-р Мирослав Лібер
102	Микола Бобечко	Дмитро Шмагала
	Іван Попович	Василь Камінський
	д-р Андрій Жгута	Микола Кавка
103 — 74	Катерина А. Гарріс	Катерина Ярема
104	Роман Станько	Ілько Сідун
105	Иоан Ракочий	Степан Шагала
106	мгр Володимир Ничай	Петро Гнатів
	Андрій Іванюк	Петро Баран
	Михайло Попіль	Іван Дидьо
107 — 80	Степан Долошицький	
109	Михайло Шепеляк	Володимир Звірик
112	Марія Федак	Марія Капраль
113	Карло Б. Гаванчак	
	Іван В. Ярчак	
114	інж. Володимир Бережан	о. Федір Білецький
	Анатоль Дорошенко	Григорій Василів
	Микола Б. Ткачук	Микола Ляшенко
115 — 143	Петро Бабич	Олександрук Левонюк
116	Степан Шилкевич	
120	Володимир Рефт	Іван Фечушак
	Володимир Древна	Петро Дуткевич
121	Олекса Гадз	Василь Чуйко
123	Іван Голик	Федір Андріїшин
124 — 313	Іван Драбик	Анна Зазворська
125	Анна Касінц	Марія Гром'як
127	Марія А. Гаравус	Петро Гаравус
	Ілля Була	Катерина Кобрин
	інж. Атанас Кобрин	Василь Бейгер
128 — 169	Михайло Глова	Василь Стефурин
130	Омелян Стешин	мгр Петро Гой
	Василь Піх	Наталія Малець
131	інж. Лев Боднар	Осип Панчишин
	Микола Сенчишак	Мирон Гриневич
132 — 264	Доналд Смерека	Катерина Галущак
133	Василь Дубас	Михайло Вовчук
137	Степан Колодруб	Григорій Працик
142	Мирослав Маркович	Іван І. Бутинець
144	о. Богдан Іжак	Микола Чомко
146	Евген Репета	Григорій Корбяк
147	Іван Зазворський	Іван Гавич
	Іван Гуцайлюк	Микола Новак
	Осип Пінкович	Степан Муха
150 — 68	Михайло В. Янович	Іван Шило
151 — 95	Володимир Пипюк	
153	інж. Іван Скіра	Володимир Т. Дармопрай
	д-р Богдан І. Гнатюк	Микола Прасіцький
	Олександер Лудьский	Микола Вайда
155	Михайло Фединишин	Богдан Левицький
	Корнило Галушка	Микола Степась
	Семен Дзьоба	Осип Двуліт
156	Володимир Крамар	Данило Кучера
	Андрій Забродський	Іван Чабан
157 — 136	Теодор Чурма	
158	д-р Олександер Савоцький	Петро Польний
	Михайло Кіт	інж. Юліян Козяк
161	Іван С. Антушак	Микола Кудра
	Евстахій Прокопович	Петро Мельник
	Іван Тиро мол.	Михайло Гладьо
163	Степан Филик	
164 — 265	Іван Кудрич	Анна Кудрич
165 — 417	Марія К. Пелехата	Наталія Корнова
167 — 303	Іван Вельган	
168	Іван Бабин	Петро Барaлецький
170	Дмитро Дидик	Йосип Зубріцький
	Степан Микитюк	Михайло Королишин
171	Стела Раси	Ліліян Хитрин
	Геновефа Куфта	Марія Процик
172 — 62	Василь Осадчук	
173	Петро Щерба	Іван Балабчук
	Ірина М. Щерба	Богдан Гарванко
174	д-р Атанас Слюсарчук	Фалина Любінецька
	інж. Евген Кульчицький	Михайло Витягловський
175	Ярослав Базюк	д-р Іван Смерека
	Михайло Ярема	Роберт Б. Ярема
176	Михайло Остап	
	Осип Несевич	
177	Іван Лаба	Марія Вербінська
180 — 279	Геновефа З. Жеребняк	Никола Оленчук
182	Іван Живіцький	Олександер Гнатюк
183	Петро Залуга	Володимир Дідик
	Дмитро Кошиньовський	Олександер Данилюк
184	Богдан Ластовецький	Іван Гідей
191	Мирослав Колодій	Евген Наболотний
	Роман Гарасимяк	Микола Бойко
193	Ярослав Сенишин	Микола Кривка
194	Евстахій Манацький	Михайло Юзенів
	Михайло Салдан	інж. Володимир Шахович
	Іван Вітинник	
200	Лев Балук	Олена Балук
204	д-р Василь Палідвор	Павло Марко
	д-р Олександер Соколишин	д-р Володимир Марків
	Софія М. Карплюк	мгр Михайло Шпонтак
206	Лев Гардінк	Олекса Околита
	Володимир Кіндефорський	
210 — 61	Іван Франко	Антін Скубяк
213 — 196	Володимир Козак	
214 — 126	Омелян Твардовський	Іван Т. Шеліга
216	Богдан Олеяницький	Женей Ісаїв
217	Теодор Кубарич	Вікентій Комба
	Константин Шевчук	Степан Мартинюк
218	Осип Темник	Володимир Мисів
219	Марія Т. Юров	Петро Шкварко
	Осип Воробець	Олександер Майбо
220	Петро Гут	Степан Дяків
	Володимир Мацьків	
221	Марія Шипеула	Михайло Режевюк
	д-р Семен Кочій	Карло Крайник
	Іван Михальцевич	Михайло Цісовський
222 — 84	Ярослав П. Кришталович	Марія Куян
223	Іван Гринчишин	Михайло Микулин
224 — 390	Йосиф Іржа	Франко Манило
226	мгр Мирослав Кальба	Волод. Крушельницький
230	Петро Ліщак	Евген Волошин
	Михайло Мартинишин	Михайло Юрчишин
233	Яків Рудяк	Анна Кузан
234	Іван Іваник	Мирон Пінковський
	Йосиф Ядусь	Василь Головінський
235	Михайло Бобер	Василь Мельник
236	Іван Новак	Михайло И. Скерпон
237	Михайло Крица	Петро Бродич
238	Анна Ремик	Дмитро Николенко
	Василь Мигован	Михайло Ярош
239	мгр Михайло Ковальчук	Зенон Кохановський
240	Орест Стецяк	Степан Воляник
	д-р Богдан Футей	Михайло Кігічак
	Василь Ліщинецький	
241 — 52	Степан Бардачевський	Дмитро Хрупалик
242	Степан Мазур	Михайло Маргам
243 — 302	Антон Гайдук	
245	Михайло Мартиненко	д-р Осип Гоянюк
	Михайло Дзюбас	Петро Вулат
251	Ярослав Кравчук	Василь Козир
	Василь Ліщук	Микола Кастранець
252 — 250	Степан Маланчук	
253 — 207	Іван Ганущак	
254	Василь Романишин	Андрій Кобила
256	Василь С. Федун	Петро М. Тиш
257	Петро Сильчак	Августин И. Рудник
	Іван Ковалик	Евген Людкевич
259	Юлія Гуглик	Іван Івасюк
	Осип Пітула	Василь Гула
261 — 248	Петро Аркотин	
266	Василь Труфин	Василь Ільницький
	Володимир Варшона	Мирон Кривулич
267	Іван О. Флис	Ярослава Толопка
	Юрій Васильців	Річард Т. Раси
268	Омелян Барилка	Михайло Майчук
270	Михайло Баран	Володимир Білик
	Антін Шаран	Степан Островський
271	Іван Чопко	Василь Костів
272 — 97	Теодор Литвин	Василь Табачук
274	Олеся Добрянська	Олекса Добрянський
275 — 280	Петро Палка	Роман Рубльовський
276	Осип Білик	Іван Левицький
	Іван Новаковський	Степан Іваницький
277	Евстахій Ромотюк	Богдан Мусій
	Ярослав Гук	Василь Дерлиця
	Володимир Василенко	Микола Мединський
278 — 178	Евгенія Ваславська	Петро Ковальчук
281	Мирон Сірий	Михайло Волошин
282 — 477	Катерина Лукач	Богдан Пішак
283	Павло Пироганич	
284	Іван Василюка	Евстахій Стефанович
286	Павлина Балутянська	Параска Заканич
287	мгр Осип Стецура	Роман Ференцевич
	Меланія Міляцович	Уляна Р. Рондяк
288	Дмитро Мушастий	Володимир Загвоцький
289	Василь Б. Гузар	Іван В. Мищук
290 — 108	Михайло Хома	Микола Коваль
292	Петро Федик	Дмитро Сулима
	мгр Михайло Дужий	Федір Токарчук
	Василь Терлецький	Михайло Пищ
293	Іван Ткачук	Богдан Титла
	Андрій Данильчук	
295	Євстахій Мотрович	Володимир Галамай
	Михайло Коваль	Василь С. Пулк
296	Петро Лобур	Марія Л. Лобур
301	Василь Іващук	Петро Врублівський
304	Микола Гнатик	Марія І. Гнатик
	Михайло Завійський	Семен Коман
305	Михайло Гентош	Іван Гентош
307	Дмитро Мельник	Дмитро Галонжка
308 — 179	Петро Івасишин	
310 — 285	Микола Долгун	о. прот. Мих. Куданович
316	Володимир Гавриляк	Іван Новак
	Іван Кучмій	Володимир Сверида
	Олександер Папа	Іван Романів
317	Анастазія Д. Андрусишин	Степан Сидорович
319 — 333	Юрій Вельгош	Володимир Боберський
320	Іван Малко	Григорій Іванович
	Теодор Хай	Осип Мармаш
321	Дмитро Цюх	Осип І. Яворський
322 — 69	Андрій Кейбіда	Іван Різник
323 — 60	Михайло Білик	Дмитро Яремко
324	Дмитро Матковський	Іван Бабяк
325	Василь Цюпа	Карло Клосник
	Володимир Клосник	Павло Крут
	Василь Троць	Микола Ткач
327	Андронік Копистянський	Зеновія Зарицька
	Володимир Шпачинський	Василь Захарія
328 — 309	Богдан Ковч	Марія Штурц
330 — 263	Ярослав Мартинюк	
331 — 231	Іван Куйдич	
334	Степанія Бохонок	Богдан М. Задорецький
	Михайло Задорецький	Юрій Коцішевський
336	Григорій Кісіль	Володимир Стригун
	Василь Шмагло	Степан Савчак
337	Емануїл Притула	Володимир Ганас
338	Микола Куць	
339	Семен Лупацій	Теодор Дапик
340	Стефанія Букшована	Євген Перейма
341	Іван Хрін	Семен Корбан
	Павло Дуда	Петро Мудрий
342	о. Петро Мелех	інж. Володимир Янів
343	Марія Сверида	Анна Барон
344 — 208	Тимко Бутрей	Василь Нагірний
345	Микола Дербуш	д-р Сергій С. Єрмоленко
	Михайло Каркоць	Василь Павлюк
346	Роман Чупкевич	Степан Малевчук
	Яків Кльований	Микола Ковалюсько
347	Катерина С. Гордон	Степан Чопик
348	Марія Макар	Марія Юрог
	Есгел Волошин	Дмитро Голубець
349	Михайло Захарко	Василь Бойко
350	Тома Фінів	Ярослав Горбачевський
352	Ярослав Щербак	Григорій Цехановський
353	Василь Оріховський	інж. Павло Грабович
354 — 141	Павло Вашишин	Антін Лехолат
355 — 488	Семен Гасяк	Іван Янимяк
356	Михайло Воробець	Антін Сокальський
358	Катерина Мураль	Марія Ф. Лабяк
360	мгр Іван Гаврилюк	інж. Богдан Пашковський
361	д-р Василь Вишиваний	Михайло Пінчак
	Іван Пригода	Петро Кучма
	Роман Крупка	Володимир Ковцький
362	Федір Петрик	Йосип Осередчук
364	Василь Брездун	Володимир Владика
	Ольга Бик	
367	Василь Попович	Юліян Кушнір
	Петро Дзюба	Василь Капітан
	Теодор Песко	Осип Грозек
368 — 260	Василь Подубинський	Степан Ковальчук
369 — 201	Ева Колтонюк	Роман Тенетило
370	Григорій Гінз	Василь Пласконас
371	Юліян Баранюк	Людвіка Мумка
	Марія Герус	Клавдія Кіндзельська
	Степанія Стеців	Володимир Шпирка
372	Іван Головка	Василь Реновець
373 — 199	Марія Круховська	Евстахій Райтер
374	Володимир Федорів	Володимир Гетьманський
375	Петро Тарнавський	Бруно Данківський
	Іван Данківський	Михайло Попик
379	Михаїл Семків	Богдан Кашуба
	Василь Семків	інж. Степан Голяш
	Михайло Марчук	Федір Денега
382 — 9	Катерина Гарбіст	Володимир Саляк
383	Осип Хома	Іван Крисько
385	інж. Ярослав Карпяк	Гілярій Паліж
	Петро Пишко	Іван Машталір
386 — 77	Михайло Лисогір	Мирослав Кметько
387	Василь Олійник	Михайло Чепіжак
388	о. прот. Омелян Мицик	Катерина Влагітка
397	мгр Іван Скочиляс	Петро Генгало
	інж. Михайло Нич	Осип Овсянецький
399	Роман Б. Припхан	Василь Бойко
	Зенон Дзядик	Ярослав Баторфальви
402	Яків Бурій	Лев Курилець
	Анна Бурій	Михайло Дудар
406	Микола Мартинюк	Михайло И. Борик
	Тарас Хміль	Юрій Мартинюк
407	Василь Шаран	о. Йосиф Дениццук, ЧНІ
	Андрій Пітула	Ярослав Мурій
408 — 480	Ілля Курман	Ярослава Спольська
411 — 85	пастор Василь Давидюк	Петро Панько
413 — 139	Олена Ратушна	
414	мгр Іван Телюк	Софія Брезіцька
	д-р Михайло Снігуровuч	
418	Іван Мельник	д-р Осип Бойко
421 — 393	Бернард Л. Корчинський	Петро Р. Бойко
422	інж. Тихон Тещук	Богдан Гриццишин
	о. митрат Степан Біляк	Віталій Волков
423	Василь Буртняк	д-р Богдан Мішкевич
	Юрій В. Госвич	Михайло Панасюк
	Михайло Ольшанський	Роман Мицик
424 — 438	Володимир Васюк	Василь Франт
425 — 363	Роман І. Смук	Дмитро Базів
427	Петро Дяків	Пилип Цибуляк
	Михайло Н. Боровський	Петро Піжицький
430	Іван Книгницький	Микола Тимків
	д-р Іван Скальчук	Микола Пришляк
	Осип Бакай	Роман Савчак
432	Всеволод Пішковський	Юрій Каркянін
	Роман Максимів	Роман Вавров
	мгр Євген Мастикаш	Тома Гуменюк
434	Вронислава Мельник	Остап Гаваленка
	Михайло Лебідь	Марія Кульчицька
436	Петро Вербовецький	Герольд Вербовецький
437	Михайло Малинівський	Андрій Яріш
	Роман Чорнобиль	Іван Телега
439	Володимир Зацерковний	Осип Торицак
	Михайло Шипош	Ярослав Гальчук
440	Софія Куца	Василь Куций
	інж. Юрій Ю. Стольський	інж. Володимир Гузар
441	Дмитро Званевич	Олекса Петришин
	Михайло Лисий	Ярослав Гнатів

(Закінчення на стор. 4-ій)

ДЕЛЕҐАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ НА XXVII ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ У. Н. СОЮЗУ

ОДОБРЕНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ

(закінчення зі стор. 3-ї)

Відділ	Ім'я і прізвище делеґата	Ім'я і прізвище заступника
444 — 506	Лев Бовк	Андрій Масний
445	Степан Бабій	Дмитро Ріпак
	мґр Андрій Р. Геврик	Михайло Коваль
448	Микола Перейма	Володимир Шеремета
450 — 66	Павло Дорожинський	Андрій Дубас
451	Єфим Омельченко	Йосип Слоцький
452 — 395	Марія Сцібайло	Степанія Лісович
454 — 470	Микола Бережук	Іван М. Леник
455 — 435	Софія Соколишин	Степан Курляк
456 — 446	Богдан Лавринів	Ольга Грицишин
457	Ольга Домбровська	Іван Керницький
458	Микола Плавюк	
460	Павло Сахаревич	Микола Дутчак
461 — 410	Микола Шпурко	Мирон Грох
462 — 500	Осип Р. Фаринич	Михайло Масюк
464	Микола Хомин	Володимир Галюк
465	Текля Мороз	Йосип Мороз
466 — 449	Григорій Нога	Іван Сітко
468 — 504	Петро Самець	Орест Гриневич
469	Карпо Чорномаз	Ілля Шкільник
471	Павло Дубас	Роман Стефанюк
	Микола Андрухів	Ярослав Колянковський
472	Степанія Кочій	Софія Кульчицька
473	Віктор Будковський	Юрій Дзява
	Василь Захаркевич	
478 — 117	Василь Остапяк	Анна Басараб
479 — 34	Михайло Куриляк	Іван Сторошка
481	Микола Сивий	Михайло Міщук
484	о. Богдан Смик	Василь Рабарський
	Володимир Кропельницький	Іван Бекерський
486 — 496	Ярослав Блищак	Марія Шевченко
487	інж. Микола Денисюк	інж. Богдан Гамота
489 — 215	Микола Шпитко	Петро Григорович
490 — 11	Семен Чорномаз	Юрій Сцілений
492 — 463	сен. Павло Юзик	Нестор Костинюк
495 — 404	Іван Паньків	Григорій Зивер
497	Михайло Наконечний	
498 — 428	Осип Касюхнич	Маргарита Гала
503 — 18	Теодор Войтів	Кость І. Мельник

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
конвенційні проєкти і пропозиції

(Закінчення зі стор. 2-ої)

схід чи навпаки, задержуються там. Багато з них задержуються на довше, чи спеціяльно п р и їжджають, щоб підлікуватись, користаючи з природних гарячих мінеральних купелів у найбільшому в світі відкритому басейні, як літом, так і зимою. Гленвуд Спрінґс, положений недалеко двох найкращих зимових ресортів — Вейл і Еспен, в яких багато українців з Америки і Канади проводять зимові ферії. Усі вони задержувалися б на Союзівці, якщо така тут була б. Крім того, чудова природа, прекрасний клімат та багато голубого неба притягали б наших людей. Тому: якщо ще одна Союзівка, то лише в Колорадо!

М. Кальба
Денвер, Колорадо

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЗІ СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

Ці рекомендації ухвалені на нараді Об'єднання Відділів УНС стейту Коннектикат 5 квітня в Ню Гейвені:

1. Оформити статутово Округи УНС і визначити для них засяг діяльности. Зокрема рекомендується головних радних і контролерів вибирати на передконвенційних нарадах по округах. На Конвенції вони мали б були лише затверджувані.
2. Обмежити вік членів Головного Уряду до 65 років згідно із гаслом у 75-ліття УНС „Лицем до молоді, в пошані до старших".
3. Підвищити винагороди для секретарів згідно з загальним збільшуванням платень.
4. Залишати 1 відсоток із збираних по Відділах вкладок на братську і культурну діяльність.
5. Просити Екзекутиву та Конвенційний Комітет, щоб в часі конвенції був висвітлений фільм „Ніколи не забуду".
6. Поширити стипендії для студіюючої молоді.
7. Зрівняти допомогу на випадок недуги для жінок з допомогою для мужчин.
8. Відділи УНС повинні стати членами місцевих Відділів УККА.

За Управу Об'єднання Відділів УНС стейту Коннектикат
Т. Слівінський — секретар
І. Телюк — голова

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ПРОТИ МІТОТВОРЕННЯ В ОН

ЛЕНІНСЬКИЙ СТИЛЬ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

властивості і природні дані, оборонює духовий розвиток людини і спільнот і задоволення їх матеріяльних потреб.

Ленінська теорія про диктатуру пролетаріяту, що в практиці мислилась як диктатура партії, а стала диктатурою одиниці, поставила завданням переробляти людину і спільноти, щоб зробити їх здібними до будови комунізму. В „м'ясорубці", придуманій і організованій Леніним для боротьби з інакодумаючими людьми і для переробки всіх, пролито море крови і сліз, в якому можна було б утопити всю партію комуністів з її прихильниками і поплентачами. Свобода людини в розумінні гуманізму випливає з природнього права кожної людини вірити і ісповідувати свої думки й переконання. Ленін глумиться над тими, хто говорить про свободу, він поборює і переслідує всякі вияви демократії.

За півстоліття будівництва соціялізму ні Ленін, ні його послідовники не пояснили, як вони мислять здійснити демократію через диктатуру і деспотизм; як буде здійснена свобода через закріпачення людської особистости, спільнот і націй, над чим послідовно працює адміністративно-політичний апарат імперського соціялізму. Накидаючи т. зв. комуністичну мораль, яку названо клясовою і пролетарською, а яка в практиці є мораллю кліки партійних вельмож, Ленін виключав і заперечував норми загальнолюдської етики, перекреслював елементарні засади людського співжиття, витворені людством протягом тисячоліть. Клясова мораль, якою нібито керуються большевики за вченням ленінізму, є „мораллю розбою і насильства". „Ми кажемо — етичне і моральне є все те, що служить руйнуванню старого суспільства і об'єднує всіх працюючих навколо пролетаріяту, який будує суспільство комуністів" (Повна збірка творів, том 41, ст. 311).

Отже, згідно з Леніним, все, що допомагає зруйнувати світ, є добре і оправдане. Тому, теоретики ленінізму й створили міт про нього, як про гуманіста і миротворця. Цей міт втокмачується в голови людей і уярмлених націй безуґаву, всіма засобами. ОН в соту річницю народження Леніна чомусь вирішили той міт теж накидати світові. Що це: незнання чи політична гіпноза большевизму?

Пригадується епілог з прекрасного твору А. Солженіцина „В першому колі". Діється в Москві. По вулицях столиці сновигали наново пофарбовані вантажні машини, набиті ув'язненими людьми, — жертвами терору, теоретично обґрунтованого і запровадженого Леніним для здобуття світу.

„Кидаючись всередині натоптаними донікуди людськими тілами, привітна оранжево-голуба машина їхала вулицями, проминула один з вокзалів і зупинилась на перехресті. На цьому схрещенні затрималось люксусове авто кореспондента газети „Лірарасйон", він їхав на стадіон. Кореспондент прочитав на вантажній машині: „М'ясо". Він пригадав собі, що сьогодні бачив у різних частинах Москви не одну таку машину з тим самим написом. Він дістав бльокнота і записав: „На вулицях Москви дуже часто зустрічаються вантажні машини з продуктами. Не можна не визнати, що постачання столиці бездоганне".

У вільному світі читали звідомлення цього кореспондента і вірили. Чи не робиться подібне через міжнародну організацію, яка має служити мирові? Накидаючи людству міт про Леніна, ОН допомагають московським диктаторам хаотизувати світ, роздмухувати братовбивчі клясові війни. Чи це є завданням ОН?

(Кінець)

КОМІСІЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ у своєму звіті критикує президента Ніксона за його недавню заяву є справу сеґреґації шкіл. Ця Комісія складається з шістьох членів, трьох республіканців, двох демократів й одного незалежного, її найменував Президент. Вона делікатно звертає увагу на це, що Президент у заяві з 24-го березня немов санкціонував расову сеґреґацію в школах, коли казав, що треба десеґреґувати тільки ті школи, які є правно (де юре) сеґреговані, а окремі школи для чорних і білих учнів можуть залишитися сеґреґовані і надалі, коли в них переважають білі або чорні учні внаслідок фактичного відокремлення мешкань батьків учнів. Комісія критикує Ніксона і за його заяву в справі довозу дітей до шкіл автобусами, бо навіть без расових причин тепер аж 40 відсотків учнів доїжджають до шкіл автобусами.

Відбулися наради Головної Управи БУК з Єпархією УКЦеркви

У зв'язку з перебуванням Єрархії Укр. Катол. Церкви в Оттаві з нагоди Всеканадійської Єпископської Конференції — 8 квітня, 1970 р. відбула свої важливі наради з Владиками Головна Управа БУК, під час яких ґрунтовно обговорено і узгіднено такі актуальні справи:

1. Справу „Акцій за Патріярхат", якими під сучасну пору заабсорбований наш мирянський і духовний загал,
2. 25-річчя трагічної ліквідації Української Католицької Церкви на Рідних Землях.
3. деякі справи КУК, які пов'язані з відношенням БУК до нього,
4. проблема УКЮ, зокрема видаваний ним журнал „Юнацтво".

В першому ряді сидять зліва направо: адв. Б. Долішний, Митрополит Кир Максим, М. Поронюк. В другому ряді стоять: Кир Ніль, В. Дідюк, о. д-р Р. Даниляк, Кир Андрей, д-р П. Глібович, Кир Ісидор.

Участь у нарадах взяли: Митрополит Вінніпезький Кир Максим Германюк, ЧНІ, Єпископ Едмонтонський Кир Ніль Саварин, ЧСВВ, Єпископ Торонтонський, Кир Ісидор Борецький і Єпископ Саскатунський, Кир Андрей Роборецький. Від Головної Управи БУК приявні були: М. Поронюк — голова, В. Дідюк — секретар, д-р П. Глібович — заст. голови, о. д-р Р. Даниляк, — духовний асистент, і адв. Б. Долішний — президент Централі Українців Католиків Канади.

Цілість справи реферував голова Бук, М. Поронюк, після чого відбулась обширна дискусія. Проаналізовано в ній ряд проблем та уточнено напрямні дальшої дії.

Наради проходили в щирій, речевій і діловій атмосфері та з глибокою розсудливістю до порушених тем. Висловлені були позитивні оцінки для тих „Акцій за Патріярхат", які в процесі своїх дій сприяють справі Патріярхату, але з обоснованими турботами згадано і ті неґативні прояви в акціях, які не спомагають тій справі. Учасники нарад висловились теж з чітко определеними оцінками для певних стихійних „Рухів" чи „Відрухів" в нашій суспільно-громадській і релігійно-церковній дійсності як теж за щирістю у суспільних діях та в співпраці, які ішли б по лінії певних узгіднень чи становищ, а зокрема „Напрямних" наших Владик, що вони їх були подали в застанову учасникам нарад у Вінніпезі в листопаді м. р.

Видання для УКУніверситету в Римі

Заклик Кураторії Заповідника Маркіяна Шашкевича в справі збірки „Україніки Канадіяни" для Українського Католицького Університету в Римі стрінула українська спільнота в Канаді і ЗСА з найбільшим зрозумінням та відгукнулася зі своїми пожертвами. В цьому списку подаємо перших з перших: Видавництво „Новий Шлях" жертвувало 47 назв, крім власних календарів, є красне письменство та історична тематика.

Видавництво „Канадійський Фармер" жертвував 12 власних календарів та декілька історичних та мовознавчих праць.

Дмитро Фодчук з Торонта надіслав дві посилки різних видань, включно з рідкісними летючками, одноднівками, журналами тощо.

Олекса Косіковський з Віндзору зголосив до диспозиції цілу свою бібліотеку около 400 томів різних видань книжкових та журнальних, включно з призбираним архівом.

Іван та Марія Бзови, надсилають декілька канадійських різних видань, залучили ще і листа, в якому, між іншим, пишуть: „Ось тут посилаємо деякі книжки. Може деякі нададуться, а деякі ні... Ми вже старші віком і шкода їх лишити на призволяще. Боже, Вам допомагай!".

Кураторія Заповідника Маркіяна Шашкевича висловлює оцим всім жертводавцям велике спасибі! В наступних списках будемо подавати дальших жертводавців. Все, що друковане в Канаді, просимо слати на адресу:

Markian Shashkevych Centre
49 Euclid Ave., Winnipeg 4
Canada

Загальні Збори Осередку СУМА в Рочестері

1-го березня відбулись Загальні Збори Осер. СУМА ім. ген. Грицая - Перебийноса в Рочестері.

Зборами провадила Президія в складі Мирон Масловський — предсідник, Дмитро Бездух — заст. предсідника та Омелян Юрчинський — секретар.

Зі звітів ми довідались, що Осередок начисляє 36 старих членів, Управа відбула 8 засідань, влаштовано 4 забави, велике свято для відзначення 20-ліття СУМА. Приходи Осередку виносили $7.419.39 а розходи 5.008,37. Сальдо на день Зборів 2.411,02. Дружина копаного м'яча при Осередку „Київ" відбула змагання з „Крилами" з Чикаго під час Здвигу СУМА в Елленвіл, змагання в 1-ій Дивізії Рочестерської Ліги і знаходиться на другому місці.

Відділ Ю-СУМА „Полтава" начисляє 76 членів (37 юнаків та 39 юначок). Відділ поділений на 6 роїв та має два гуртки: танцювальний під керівництвом Омеляна Юрчинського та спортовий під керівництвом Степана Короля. Танцювальний гурток зробив 14 виступів перед своєю та чужою публікою начисляє 35 членів та зробив 50 проб. Спорт. гурток має відбиванкову дружину старших юн., перевів 65 тренінґів і брав участь в змаганнях в часі Здвигу СУМА в Елленвіл. Виховниками були: Марія Буцерка, Оля Король, Оля Зборовська, Дарія Буцерка, Юрій Масний, Богдан Снігур, Павло Бездух, Ганя Бодик, Марія Ільчишин. Допомагали булавний Михайло Лесів та проф. Дмитро Квасниця. Відділ відбув 36 сходин та дві прогульки. Влаштував свято матері, Вечір св. Миколая, Ялинку та дві забави. Після уділення абсолюторії уступаючій управі вибрано Управу на 1970 рік в такому складі: П. Час — голова, М. Савицький — заст. голови, секретарі — Іван Тороус та Анна Бодик, організаційний — П. Білоус, Фінансовий — Б. Борис, господар — В. Хміляр, культурно-освітній — О. Юрчинський, спортові референти — С. Король та Б. Снігур, референт преси — М. Масловський, зовнішні зв'язки — М. Будзоватий, суспільна опіка — А. Ільчишин. Булава Відділу Ю-СУМА М. Лесів — булавний, Юрій Масний — його заступник, Оля Король — писар. Контрольна Комісія: Г. Гайдучок — голова, Д. Бездух та П. Балка — члени. Товариський Суд: П. Бездух — голова, М. Вовкович та В. Гладун — члени. Батьківський Комітет: Д. Пристай — голова, В. Гринчишин його заступник та М. Білоус — секретар.

Відспіванням „Не пора, не пора..." закінчено Збори.

М. М.

У Відні відкрито конференцію ЗСА і СССР про обмеження атомової зброї

Відень. — В четвер 16-го квітня розпочалась у Відні, в Бельведерському палаці, американсько-совєтська конференція про припинення переговорів в атомовому зброєнні чи пак обмеження офензивних і дефензивних родів ядрової зброї. Конференцію започаткував короткою привітальною промовою австрійський міністер закордонних справ д-р Курт Вальдгайм, після чого короткі декляративні промови виголосили головний американський делеґат Джерард Смит і головний совєтський делеґат Владимір Семйонов. Смит відчитав листа, що його отримав від президента Р. Ніксона, в якому сказано між іншим: „Ви знаєте про моє тверде зобов'язання шукати швидкого, справедливого й ґарантовного порозуміння. Ви управнені до розглядання цих справ якнайдокладніше. Старання, щоб обмежити стратегічне зброєння, є невідхильною частиною нашої праці, націленої на тривкий мир, мир з якого всі народи моглиб користати..." Совєтський делеґат Владимір Семйонов покликався у своїй промові на недавню заяву Брежнєва, що Совєти будуть старатися, щоб переговори були „корисними", — але не відмовився теж від сутопропаґандивних большевицьких фраз, як покликання на „великого Леніна, що його сторіччя народин святкує тепер все прогресивне людство", та згадка про „аґресивні імперіялістичні кола, в інтересі яких лежить посилення перегонів у зброєнні". Після виголошення тих промов відбулося спільне прийняття і на цьому скінчився той перший день конференції. Найближче ділове засідання відбудеться в понеділок 20 квітня; рішено, що засідання будуть відбуватися кожного понеділка і п'ятниці. Передбачають, що теперішня конференція у Відні триватиме 10 тижнів до трьох місяців та що третя тура нарад відбудеться восені цього року знову у Гельсинках у Фінляндії, де в листопаді-грудні минулого року американська й совєтська делеґації у тому складі перевели підготовні наради.

ЗАКРИТТЯ ВИСТАВКИ ВОЛОД. КИВЕЛЮКА В НЕДІЛЮ 19 КВІТНЯ

Ню Йорк. — Закриття виставки малярських праць відомого українського мистця Володимира Кивелюка, влаштованої заходами Мистецької Кураторії Української Вільної Академії Наук і в її приміщеннях при 206 Вест 100 вул. в Ню Йорку, відбудеться в неділю 19 квітня о год. 4-ій по полудні. В рамцях цього закриття Володимир Кивелюк матиме доповідь на тему „Моє життя в мистецтві".

— КОРОТКІ ВІСТІ —

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ СТАРАЄТЬСЯ скликати міжнародну конференцію, щоб вона схвалила правила, якими мали б керуватися всі країни при переїзді через Північний Арктичний океан, зберігаючи при цьому природні ресурси цього району. Цей крок ЗСА пояснюється тим, що канадійський прем'єр П'єр Елліотт Трудо вніс законопроєкт в канадійському парляменті, за яким всі води в районі північного переїзду через Арктичний океан на віддалі 100 миль від берега мали б бути під контролею Канади. Представник Державного Департаменту заявив в ноті до канадійського амбасадора, що рішення Канади не згідне з міжнародним правом, і тому ЗСА не можуть з цим погодитися, бо Канада однобічно порушує міжнародне право про свободу океанів і морів.

СОВЄТСЬКІ ГАЗЕТИ ПОВІДОМИЛИ, що почнуть великі морські маневри — в ближче неозначеному районі Атлантійського океану. Совєти зосередили для тих маневрів — за британським підрахунком — коло 135 воєнних кораблів різних типів і розміру з своїх фльот на Балтійському й Середземному морях та Атлантійському океані. Ці маневри мають відбутися під гаслом „Операція океан".

РІКОЮ МЕКОНҐ В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ПОПЛИЛО кількасот трупів: це були майже виключно мужчини із пов'язаними позаду руками. Припускають, що це були в'єтнамські робітники на плянтаціях у Камбоджі і що камбоджські вояки перевели масову масакру. Корінні мешканці Камбоджі від віків ворогували з в'єтнамцями, а тепер твердять, що 600.000 в'єтнамців, які живуть в Камбоджі, в масі сприяють В'єтконґові й помагають йому у використовуванні території Камбоджі для своїх воєнних операцій.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ВІЛЛІЯМ РОДЖЕРС ПОЇДЕ в травні цього року до Еспанії, де він підпише новий американсько - еспанський договір, в якому головний натиск буде покладений на культурну, науково - технічну й економічну співпрацю, а не мілітарну. Все ж, американські бази в Еспанії залишаться надалі.

БРИТІЙСЬКИЙ КАНЦЛЕР СКАРБУ РОЙ ДЖЕНКІНС ПРЕД'ЯВИВ палаті громад новий бюджет, в якому зменшено податки на 528 мільйонів дол. та облегшено банковий кредит. Соціялістичний уряд Гаролда Вільсона сподівається прихилити собі такими заходами виборців у найближчих парляментарних виборах, які відбудуться в Британії або в червні або в жовтні цього року.

БРИТАНІЯ ХОЧЕ ДОКАЗАТИ, що вона всилі перекинути літаками впродовж дуже короткого часу тисячі своїх вояків до Сінґапуру і Малайзії. Перший транспортний літак привіз в минулу неділю до Сінґапуру 36 журналістів і 100 британських вояків, — впродовж дальших 10-ох днів мають прибути туди 2.300 вояків.

Національний Бібліотечний Тиждень 1970-го року і ми

З нагоди Національного Бібліотечного тижня 1970-го року Головна Управа Товариства Українських Бібліотекарів Америки закликає:

1) Все українське громадянство Америки:

а) купувати і читати українські книжки та періодики,

б) допомогти українській книжці дістатися на полиці американських публічних бібліотек, визначаючи українські книжки та домагаючися закупу нових,

в) допомагати українським бібліотекам пожертвами грошей та книжок та працею при упорядкуванні та провадженні тих бібліотек,

г) складати пожертви на Український Бібліотечно-Довідковий Центр, якого існування та розвиток є конечною передумовою всякої української наукової та інформативної праці.

ґ) складати пожертви на уфундування українських літературних нагород.

2) Українських викладачів високих шкіл та студентів допомагати українському друкованому слову дістатися на полиці американських високошкільних бібліотек, визначаючи чи вибираючи українські теми тез чи інших праць та вимагаючи закупу нових українських книжок, потрібних для тих праць, до бібліотеки.

3) Українську дітвору та молодь читати українську книжку.

4) Українських батьків, виховників, управи та батьківські комітети шкіл українознавства та цілоденних українських шкіл та проводи українських молодечих організацій призвичаювати українську дітвору та молодь до читання українських книжок через визначування обов'язкових українських лектур, установлення вимоги прочитання якоїсь скількости українських книжок до програми юнацьких проб, та улаштовування конкурсів читання українських книжок.

5) Українських бібліотекарів:

а) Дбати — в міру можности, щоб їхні бібліотеки купували українські книжки та передплачували українські періодики.

б) допомагати працею та порадами українським бібліотекам та Українському Бібліографічно - Довідковому Центрові.

в) допомагати українським видавництвам технічними порадами, щоб їхні видання відповідали міжнародним стандартам книгарського ринку.

г) допомагати поширенню української книжки через писання рецензій, улаштовування рецензійних вечорів чи сесій, виставок українського друкованого слова.

ґ) допомагати ширенню правди про Україну, спростовуючи перекручені інформації, зокрема шляхом рецензій на україніку в неукраїнських виданнях.

д) працювати індивідуально чи в спілці з іншими над українськими бібліографіями та індексами.

е) співпрацювати в ділянці україніки у видавництвах американських бібліографій, індексів та інших довідників.

Чикаґо, 1-го квітня 1970.

За головну Управу Товариства Українських Бібліотекарів Америки

Д-р Роман Верес
Мґр. Еміль Басюк

МІСТ У КАРПАТАХ ВРЯТУВАЛИ САПЕРИ ЛЬВІВСЬКОГО ГАРНІЗОНУ

„Правда" з 13-го квітня подала, не називаючи точно ні місцевости, ні назви „маленької гірської річки", що солдати Львівського гарнізону, відділ саперів, урятували від натиску криги міст — „єдину переправу для півтора тисячі людей села". Маленька гірська річка в районі Жидачева несподівано розлилась, а кригою були забиті декілька стояків мосту. Сапери розбивали кригу гранатами і після тригодинних змагань врятували міст від знищення.

ВІСТІ СКВУ

ЗБІРКА ДОКУМЕНТІВ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Ню Йорк (СКВУ — УПС) — Заходами Секретаріяту підготовлено та опубліковано в перекладі на англійську мову збірку документів про порушення прав людини в Україні.

Збірка включає листи та інші матеріяли, що різними шляхами продісталися на Захід з України протягом 1969 року, а теж звернення Секретаріяту СКВУ до ОН та урядів і народів вільного світу в справі порушування прав людини в Україні.

Згаданий збірник буде поширений в англомовних країнах та на форумі Об'єднаних Націй.

СЕКРЕТАРІЯТ СКВУ В СПРАВІ „ЛЕНІНСЬКИХ СВЯТКУВАНЬ"

Ню Йорк (СКВУ — УПС) — Президія Секретаріяту СКВУ закінчила підготовку меморіялу в справі відмічування сторіччя з дня народження В. І. Леніна у країнах вільного світу, зокрема в рамках ЮНЕСКО.

Цей меморіял, в якому з'ясована фактична роля Леніна як порушника основних прав людини і народів, як речника російського імперіялізму і тоталітариста, буде передано до ОН та до урядів окремих держав.

Цей матеріял появився за підписами Президії Секретаріяту СКВУ та президій всіх українських центральних репрезентацій у країнах західнього світу.

ФОНД СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Ню Йорк (СКВУ — УПС) — Недавно було опубліковано звернення Секретаріяту СКВУ в справі організації потрібних фондів на працю Секретаріяту.

Нагадуючи про це, закликаємо все українське громадянство у країнах західного світу своїми пожертвами причинитися до розбудови фінансової бази СКВУ, яка є необхідна для ведення праці Секретаріяту на різних відтинках українського життя в діяспорі.

Пожертви просимо надсилати на адреси своїх центральних репрезентацій, крайових організацій, або на адресу бюра Секретаріяту в Ню Йорку:

World Congress of Free Ukrainians
P.O. Box 117,
Old Chelsea Station
New York, N.Y. 10011. USA

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ ПЕРШОГО СКВУ

Ню Йорк (СКВУ — УПС) — В канцелярії бюра Секретаріяту СКВУ можна вже замовляти „Збірник матеріялів першого СКВУ". Ціна примірника в м'якій оправі $10.00 для учасників Конгресу, $12.00 для всіх інших. Ціна примірника в твердій оправі 15.00 дол.

Висилається тільки після попереднього надіслання належности. Замовляти просимо на адресу:

World Congress of Free Ukrainians
P.O. Box 117,
Old Chelsea Station
New York, N.Y. 10011. USA

Вісті з Відділу УККА у Філядельфії

24-го березня відбулось спільне засідання бувшої та нововибраної управи відділу УККА у Філядільфії. На засіданні наступило уконституування нововибраної управи та передача діловодства поодиноких референтів. Нововибрана управа уконституувалася так: голова — д-р І. Скальчук, 1-ий містоголова — інж. М. Нич, 2-ий місто голова — П. В. Посполита, секретар — Е. Бачинський, скарбник — мгр. В. Яців, культурно-освітній референт — мгр. Т. Онуферко, імпрезовий рефер. — М. Ковальчин, референт УНФ — інж. Т. Тещук, рефер. Конгресових Клюбів — д-р М. Ценко, організаційний референт — П. Ґенґало, референт зовнішніх зв'язків — адв. В Т. Дармопрай та В. Посполита, рефер. ветеранських організацій — інсп. М. Алексевич, рефер. суспільної опіки: Н. Лопатинська і рефер. студентських справ: М. Куліш. Члени управи: інж. Б. Кульчицький, д-р В. Чума, д-р М. Навроцький, інж. М. Лисобей і В. Медуха.

Уконституування Контрольної Комісії та Громадського суду наступить у найближчому часі.

Обговорено та вирішено цілий ряд біжучих питань, а саме: збіркова кампанія Українського Народного Фонду почнеться в найближчому часі. Комісія УНФ установить дату початку кампанії та вирішить технічну сторінку збірки.

Вирішено покликати до життя Комісію опіки та розбудови парку Т. Шевченка, який урочисто відкрито в рямцях Шевченківських святкувань 15-го березня ц. р.

Покликано до життя комісію з членів управи та представників студентських і молодечих організацій, яка запляную акцію в справі роковин Леніна, які вже відзначає ЮНЕСКО.

Обговорено обіжник централі УККА в справі перепису населення ЗСА.

Вирішено при поодиноких референтурах відділу створити наступні комісії: шкільну, культурно-освітню та молодечих організацій.

Вислухано преліміна рні фінансові звіти про Шевченківську академію та дедикацію парку Т. Шевченка.

Із фонду відділу ухвалено пожертвувати 100 дол. на Фонд „Церква в потребі".

Довше обговорено контроверсійну, дефетистичну та антисамостійницьку доповідь д-ра А. Білинського, виголошену у Філядельфії 12-го березня 1970 р. В цій справі зирішено подати до преси відповідну заяву.

ПАРК Т. ШЕВЧЕНКА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія (Відділ УККА). 15 березня відбулось врочисте відкриття Парку Т. Шевченка у Філядельфії, в якому взяли участь представники міської ради, міського уряду, стейтові та федеральні конгресмени. На фото (зліва): В. Ґеник, голова Українсько - Американського Демократичного Клюбу, Ізидор Г. Белліс — міський радний, представник посадника міста та внескодавець ухвали Міської Ради про найменування Парку Т. Шевченка, Вілліям Дж. Ґрін, конгресмен, промовець на дедикації — це вони доконали акту відслонення одної з двох таблиць, які будуть укріплені на двох кінцях Парку Т. Шевченка, при Н. Брод вулиці.

На „Союзівці" в травні відбудеться третій гуцульський з'їзд

„Союзівка", Кергонксон. — У днях 26 та 17 травня ц. р. на оселі УНСоюзу, що долинами та схилами зелених гір так нагадує далекі й завжди рідні Карпати, відбудеться вже третій з черги з'їзд вихідців та нащадків Гуцульщини. З'їзд влаштовує Товариство Гуцулів - Верховинців. Головою Гуцульської Ради є інж. Роман Вергун, а писарем Михайло Бельмеґа. У виданій перед з'їздом кольоровій програмі, з репродукцією славної картини Михайла Мороза з життя гуцулів, зазначено, що в суботу 16 травня реєстрація учасників та гостей розпочнеться від 9-ої ранку, а о 12-й дня відкриється Виставка гуцульського мистецтва та літератури. Після обідньої перерви розпочнуться о 12-й г. ділові наради з'їзду, о 7-й вечора — спільна вечеря, о 9-й — виступи гуцульських мистецьких ансамблів, після чого відбудеться забава, під звуки Оркестри „Союзівки" та гуцульських Троїстих Музик. Наступного дня, після Богослуження й Панахиди будуть продовжуватись ділові наради з'їзду та вибір нової Гуцульської Ради, що закінчаться о 1-ій дня закриттям з'їзду та спільним обідом. Учасники з'їзду повинні вирівняти членські вкладки і мати членські виказки для голосування.

Четверта мистецька виставка „Перших Стеж" у Філядельфії

Діяльність куреня старших пластунок та сеньйорок „Перші Стежі" багатогранна. Ці курені стали відомими особливо від часу, коли з великим успіхом стали організувати табори „Стежки Культури". Саме цього року організують четвертий такий табір. Але відомі теж „Стежинки" із організованих у Філядельфії мистецьких виставок. Не тільки четвертий табір „Стежки Культури", але теж четверту вже мистецьку виставку влаштовують вони 17, 18 та 19 квітня ц.р. Перша виставка, яку зорганізували „Перші Стежі", показала картини двох мистців — Якова Гніздовського та Зенона Онишкевича. На другій можна було побачити праці недавно прибулого з Польщі маляра Юрія Гури. Третя показала картини Любослава Гуцалюка та скульптури Капшученка. Теперішня виставка теж мішана. Побачимо картини Юліяна Колесаря, мистця, який недавно прибув до ЗСА із Бачки, та керамічні скульптури відомої мисткині Ярослави Геруляк. Дохід із трьох перших виставок призначили пластунки на видання першого тому бібліотеки журналу пластової молоді „Юнак". Книга ця, яка уже знаходиться в друку, міститиме творчість молоді і вийде під наголовком „Контрасти".

Виставка відбуватиметься в Пластовому Домі при 10 і Duncannon Ave. у Філядельфії в п'ятницю, суботу і неділю, 17-19 квітня ц.р.

У. С.

ДРУКУЄТЬСЯ ВЕЛИКИЙ ТОМ „ЛЕСЯ УКРАЇНКА ХРОНОЛОГІЯ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТИ"

Філядельфія. — Ще в цьому році вийде з друку велика праця п-і Ольги Косач-Кривинюк під наголовком „Леся Українка. Хронологія життя і творчости". Книга матиме 900 стор., у ній будуть поміщені понад 30 історичних фотодокументів. Рідна сестра Лесі Українки, п-і Ізидора Косач-Борисова, подякувала на сторінках журналу „Жіночий Світ" з березня ц. р. 86-му Відділові СУА, який передав на видання цієї книги княжий дар в сумі одної тисячі долярів. Ще в 1968 р. той Відділ зібрав пожертви на видання повісті „Жовтий Князь" Василя Барки. Книжка була видана, автор відмовився від гонорару, і так прибуток був переданий на побажання письменника Василя Барки Комітетові при УВАН на видання хроніки життя й діяльности великої української поетки.

Український Літературно-Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2-ма

З Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 17 квітня відбудеться там вечір присвячений скрипковій музиці. Виступатимуть четверо видатних учнів Української Музичної Школи, яку веде відомий скрипаль, проф. В. Цісик: П. Рівес, О. Покора, Ю. Оленський і Квітка Цісик. Фортепіяновий супровід Марії Цісик. Про композиторів і їх твори, що будуть виконувані, говоритиме проф. В. Цісик. Початок о год. 8 вечора

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у середу, 15-го квітня 1970 року відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий

МУЖ, ТАТО, ДІДО і ПРАДІДО

бл. п. МИХАЙЛО ФЕДОРІВ

проживши 80 років

Тіло спочиває у Parkville Funeral Home, 1047 Coney Island Avenue, Brooklyn, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 18-го квітня 1970 року о год 9-ій ранку з української католицької церкви Св. Духа у Брукліні, Н. Й. на цвинтар Greenwood.

У глибокому смутку:

ЙОАННА — дружина
ІВАН — син
МАРІЯ БЛАЩИК — донька
ОЛЬГА КОНСЕГРА — донька
СОФІЯ — донька
5 внуків і 2 правнуки

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мойого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

Д-ра Володимира Романа АВДИКОВСЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в Церкві СВ. ЮРА, при 7-ій вул. в НЮ ЙОРКУ,

в середу, 22-го квітня 1970 року

Перша Співана Служба Божа о год. 9-ій рано; Друга Читана Служба Божа о год. 7:30 рано, на які запрошує Рідню, Приятелів і Знайомих в непотішному смутку

дружина — МАРІЯ

Замість квітів на могилу

бл. п. СТЕПАНА ЗАПЛАТИНСЬКОГО

що помер 12-го березня 1970 р. в Чикаго на 73 р. ж.

жертвує 15.00 долярів на Собор св. Софії в Римі

399-ий ВІДДІЛ УНС „ЛЕВИ" в ЧИКАГО

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ моєї Незабутньої ДРУЖИНИ

бл. п. ОЛЕНИ МАТИЯШ

HELEN MATIASH

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ЇЇ ДУШІ

в середу, 22-го квітня 1970 р. о год. 8:00 ранку

в Українській Католицькій Церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ при Сенфорд евеню в Ньюарку, Н. Дж.

Прошу Приятелів і Знайомих Покійної в цей день, спільно зі мною вшанувати Її світлу пам'ять.

Муж — МИХАЙЛО

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

НИКОЛАЙ КРИСКО, довголітній член УНС Відд. 383 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Бриджпорті, Па., помер 22 березня 1970 р. на 85 р. ж. Нар. в Дрогобичі, Зах. Україна, і став членом УНСоюзу в 1915 р. Полишив у смутку 4 синів, Івана, Стефана, Йосифа, Григорія, 13 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 26 березня 1970 року на укр. кат. цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Бриджпорті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Хома, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6352. Надходить допомога викликана радіо- сигналом

Тарзане, я не міг знайти м'яса, з винятком цієї ящірки!

І я не міг знайти нічого безпечного для нашої спраги... за винятком цих корінців. Можемо добути з них безпечну для нас воду! Це щось таке, Тарзане, чого я не розумію! Кажеш, що воно висилає ген далеко заклик, щоб прислали допомогу. Я чую тільки маленький-маленький згук! Як може чоловік ген далеко почути його?

Це магія електронічної науки! Дивись! Надходить поміч!